

Forslag, saa bør man ialtfald kræve en skriftlig Prøve i at udtrykke sig i et levende Sprog. Man bør nemlig føre Sprogundervisningen i en eller anden Retning til det Standpunkt, at Discipelen indtil en vis Grad kan tumle sig i Sproget. Derimod tror jeg ikke, at man i dette Dieblit, hvis man forøvrigt, hvad jo et andet Forslag gaar ud paa, optager idetmindste et levende Sprog til i øverste Klasse, udtryffeligt skal fastslaa, at denne skriftlige Prøve skal være enten i Tydsk eller i Fransk, men man bør kun forlange, at der skal skrives en Stil i et af disse Sprog. Videre skal jeg ikke yttre mig, thi jeg ønsker ikke at forlænge Diskussionen. Kun een Bemærkning maa det endnu være mig tilladt at gjøre i Anledning af en Ytring, der fremkom i gaar fra det ærede 7de kongevalgte Medlem (Usfing) angaaende den filosofiske Prøve ved Universitetet. Jeg skal derom kun sige, at det vel er min Overbevisning, og at det har været det lige fra dengang, da den Anordning, hvorpaa den filosofiske Prøve er bygget, udkom, at det bør paalægges de Studerende at gjøre et vist Bekjendtskab med Filosofien eller rettere med Indledningen til Filosofien, men at det har været aldeles mod mit Dnske og aldeles mod, hvad der var udtalt som Hensigten, dengang Anordningen udkom, at der skulde være et saakaldet filosofisk Aar. Det er Forhold, hvorover hverken jeg eller Andre have været Herrer, som have gjort, at der er vedblevet at være et filosofisk Aar istedetfor en Forelæsnings eller nogle Forelæsnings over Filosofi, som skulde høres af de Studerende under deres Ophold ved Universitetet, og, efter hvad der udtryffeligt er udtalt, helst ikke i det første Aar. Forholdene have stillet sig anderledes, men jeg vil i det Nærmeste hjerne fra mig den Anse, at jeg skulde have skabt eller været med til at skabe at holde paa et saakaldet filosofisk Aar.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Min ærede Ven, det ærede 7de kongevalgte Medlem (Usfing) synes at nære en Forventning om, at hans og hans Medforslagsstillers Forslag skulde være blevet optaget paa en noget anden Måde

fra Ministerens Side, idet han nemlig mente, at, om ogsaa Ministeren ikke maatte finde sig foranlediget til ligefrem at tiltræde dette Forslag, maatte han dog kunne have stillet sig saaledes til det, at han ikke modvirkede dets Vedtagelse, hvis man forøvrigt maatte finde sig foranlediget til her at vedtage det, da det saa muligens kunde gaa igjennem i det andet Thing. Denne Side af Sagen synes mig nu dog for det Første at maatte stille sig noget anderledes for dem, der have fulgt Sagens Gang og kende den nuværende Situation, idet jeg synes, man maa undre sig over, at der kan være Skygge af Haab for de ærede Forslagsstillere i den Retning; jeg troede unegteligt, at det maatte staa klart for dem, at, hvis man kom ind paa en saadan Omændring, maatte man, hvad enten man gjorde det med Glæde eller Sorg, opgive Tanken om at gennemføre Sagen i denne Samling. Men jeg vil derhos tilføie, at jeg ikke indskrænkede mig til at sige, at det var ugjortligt at gaa ind paa dette Forslag, naar man havde nogen Tanke om at gennemføre Sagen, men at jeg ganske vist tillige udtalte, at jeg selv uden det ikke vilde kunne slutte mig til en saadan Ordning. Nu har jo rigtignok det ærede Medlem, og til dels ogsaa hans ærede Medforslagsstiller, stillet det i et noget mildere Lys, end det kom frem i i den første Fremstilling, som vi i forrige Møde fik fra det ærede Medlem, som jeg nærmest henvender mig til (Usfing). Jeg veed ikke, om det ærede Medlem var tilstede, dengang det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig) talte; hvis jeg ikke tager feil, kom han først noget senere; men hvis han havde hørt det ærede Medlems Forklaring, vilde han have hørt, at dette saa betydningsfulde Medlem af Thinget endog var af den Mening, at der i Grunden var en temmelig stor Enighed tilstede, og at de to ærede Forslagsstillere, maatte uden selv ret at vide det, paa en Måde være inde paa Lovforslagets Standpunkt, saaledes at, naar man blot fik Leilighed til at tales noget oftere og længere ved, vilde man lidt efter lidt komme til at se, at man i Virkeligheden var enig. Hvis det nu virkelig var saa, kunde man jo beklage, at denne Leilighed ikke var tilstede;